ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை.

பத்திரிகைக் கிரயம்.
வருஷம் 1-க்கு ரூ 1 அ 12 பை 0
மாதம் 6-க்கு ரூ 1 அ 0 பை 0
மாதம் 3-க்கு ரூ 0 அ 9 பை 0
காபி 1-க்கு ரூ 0 அ 3 பை 6
இலங்கைக்கு வரு 1-க்கு
ரூபா 2—4—0.

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும்.

பத்திரிகைக்கு மணியார்டர் மூலமாகவாவது, ரூ. 1-க்கு அணா 1. சேர்த்து தபால் ஸ்டாம்புகளாகவாவது பணம் அனுப்பவேண்டும்.

௨-ம் புத்தகம். } சிதம்பரம்:—சர்வஜித்து வருஷம் மாசிமீ ௧௯-உக்கு ௧௮௮௮ வருஷம் பிப்ருவரி ௨௯-உ புதன்கிழமை. { இலக்கம் ௯.

[illegible]

[illegible]

பெண்களை அன்னியரினஞ்சேர்த்தலினு லுண்டாகு மனர்த்தம்.

ஐயா!

இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யாமும் "இந்துசகோதரர்" ஒருவரும் சிலவாரங்களுக்குமுன் தங்கள் பத்திரிகைமூலமாய் விளக்கிக்காட்டிய வனைத்தையும் தங்கள் பத்திரிகையை வாசிக்கும் பலர் கவனித்திருப்பார்களென்று நம்புகிறோம். இவ்விஷயத்தை நம்மவர்கள் இலேசாயெண்ணாமல் மிகக் கவனமாய் யோசிக்கக்கடவர். பாதிரிமார் தங்கள் பாடசாலைகளில் நம் பெண்களைப் படிப்பிக்குங் காரணத்தைப் பிரசங்கமாய்ச் சபைகளிற்பேசியே படிப்பிக்கின்றார்களென்பதையும், அக்காரண மின்னதென்பதையும் பூர்வ கடிதத்திற் காட்டியிருக்கின்றோம். அவர்களப்படிக்கெல்லாம்பாடுபடவேண்டுவது அவர்கள் கடமைதான். ஆனால் அதனையறிபச் சோம்பலுற்று அசமந்தமாயிருத்தல் நமது கடமையாகாது. சர்வலக்ஷணங்களும் பொருந்தி விளங்கும் நமது வேதாகம சாஸ்திரங்களாகும் அஸ்திவாரத்தின்மீது கட்டப்பட்டிருக்கும் நமதுமதாசாரங்களையுங் குடும்பங்களையுங் கலைத்து மிலேச்சாசாரங்களை நம்மவர்க்கு வருவிக்கக்கருதி நம் மதவைரிகள் முயன்றுவருவது யாவரு மறிந்தவிஷயம். அம்முயற்சி பலிதமாக நம் பெண்களை அவர்கள்வழியிற் பழக்கவேண்டுவது அத்தியாவசியமென அவர்கள் கண்டார்கள். ஆனதுபற்றியே பெண்குழந்தைகள் அவர்கள்வைக்கும் பள்ளிக்கூடந் தேடிப்போவதற்கான பல நயங்களைக் காட்டுகின்றவராயினர். பொம்மைமுதலிய விநோத விளையாட்டுப் பொருள்கள், துட்டு, தின்பண்டங்கள் ஆகிய இவை குழந்தைகளையும் அவர்களைப் பயந்த பேதைத் தாய் தந்தையரையு மயக்குங் கருவிகளாம். வெள்ளைக்காரர்கள் வெகு தந்திரசாலிகள். அதை யறிந்துகொள்ளாத நாம்தான் பக்ஷிகள்.

இராஜாங்கத்தார் பாடசாலைகளேற்படுத்தி நம்மக்களைப் படிப்பிப்பது சகசம். அதற்கொருவருங் குறைவுசொல்லப்படாது. மிஷனெரிகள் பெருநிதிகள் சேர்த்துப் பாடசாலைகள், ஜனனாமிஷன் முதலியவை ஏற்படுத்துவது யாதுக்கு? அவர்கள் மதாசாரங்களைப் போதிக்கவும் நமது மதாசாரங்களைச் சே

[illegible] (Zanana) [illegible] (Zanana) [illegible] (Catechism) [illegible]

திக்கவுமன்றோ? வேடனொருவன் நெடுந்தூரத்திலுள்ள காட்டிற்குச சென்று அங்கு வசிக்கும் பக்ஷி மிருகங்களுக்கு இரையிடுகிறான். அந்த இரையைப் பக்ஷி மிருகங்கள் புசித்துச் சுகித்துத் தத்தமிச்சையிற் றிரியட்டுமென்று அங்ஙனஞ் செய்கின்றான? இந்தவுண்மையை நம்மவரறியாமல் ஏன் கண்மூடிகளாகின்றனர்? "கொள்ளேகாலநேசரும்" ஏனிந்தவுண்மையை அறியமாட்டேனென்கின்றார்? இவர், "சுவிசேஷபோதகர்கள் அழியாப் பெருநிதிபடைத்து, எடுத்தகாரியத்தை விடாது சாதிக்வல்லோராய், வலியவந்து உங்கள் மக்களுக்குக் கல்வியளித்து பசரிக்கிறோமென்று கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள்" என்றார். பக்ஷிகள் சுலபமாயகப்படுவதாயிருந்தால் வேடன் ஏன் "வலியவந்து" வலையை வீசான். ஆங்கிலேயநாட்டில் தங்கள் சொந்த ஜாதியார் பலர் கஞ்சிக்குங் கல்விக்குமலைய அவர்களை விடுத்து, இவ்வளவுதூரம் ஏன் வலியவந்து நம்மைச் "கெஞ்சு" வேண்டும்? நம்மக்கள் அவர்களது பாடசாலைகளிலும், ஜனானாமிஷன்முதலியவற்றிலும் கல்வி கல்லாது மூடராயிருப்பதனால் சுவிசேஷபோதகரும் மற்றைக்கிறிஸ்தவர்கூட்டத்தவரும் உண்ணும்போஜனம் ஜீர்ணத்துக்கு வாராமலா அப்படிக்கெல்லாங் கெஞ்சிக் கேட்கின்றார்கள்! அவர்கள் "கெஞ்சிக்" கேட்குங் காரணநோக்கியே நாம் அஞ்சிப் பிழைப்பதை விடுத்து இஞ்சிதின்றகுரங்குகள்போல் அனர்த்தம்வந்தபின் விழிக்க ஏன் இடந்தல்வேண்டும்? அந்தோ! நம்மவரறியாமை அநியாயம்! அ[...]யாயம்!! நம்மில் கொ-நேசனைப்போன்றவர்களையல்லவா [...]தமாகக்கொண்டு நம் மதவைரிகள் நம்மதத்தை ஜயிக்க ஆசைபடுகின்றனர். அதனையறியாமல் அவர்கள் கை ஆயுதமாவதற்கு நாம் முயல்வது எவ்வளவு நலக்குறைவு?

நம் மதவைரிகள் வைக்கும் பெண்பாடசாலைகளி[...]னனு போகம் எமக்கநேகமாயுண்டு. நம தேழைப்பெண்கள்[...] அரியாப்பாலகமொன்றும் பாராது அவர்களுக்கு நம் மதா[...]சாரங்களில் வெறுப்பும் அவர்கள் மதக்கொள்கையில் விருப்[...]ம்பவர நம்மதவைரிகள் படும் பாடு கொஞ்சமல்ல. சில [...]ள்ளிக்கூடங்களில் "காட்டிகிசம்" என்னும் வினாவிடைரூ[...]மான ஓர் தமிழ்ப்புத்தகத்தை நம் பெண்களுக்குப் பா[...]டஞ்சொல்லிவருகின்றனர். அதில் பிரமா விஷ்ணு ருத்திர[...]ன் இவர்கள் தேவர்களாவெனக் கேட்டு, பொய் கொலை கள[...]வுமுதலிய செய்து சர்வவல்லபமும் ஞானமுமின்மையை[...]க காட்டியிருக்கிறபடியால் தேவர்களாகார்களென்றும்; இ[...]து மதம் உண்மையாவெனக் கேட்டு, இன்னின்ன நியாயங்க[...]ளால் உண்மையல்லவென்றும்; தானத் தவமுதலியவற்றால் [...]மோட்சமடையலாமாவெனக்கேட்டு, ஏதேதோ யுக்திகளைச் [...]சொல்லி அடையக்கூடாதென்றும்; இந்து வேதாகமங்கள் க[...]வுள் சொன்னவையாவெனக்கேட்டு, அதற்கு மேதேதோ நி[...]யாயங்களைச்சொல்லிக் கடவுள்வாக்கல்லவென்றும் இன்னு மி[...]வ்வாறு நமது வர்ணாச்சிரம சமய தருமங்களையெல்லாம்பற்றி [...] வினவி, மனம்போனவாறெல்லாம் விடையளித்து அவை[...]யனைத்தும் நம்பத்தகாதனவென்றும் கிறிஸ்து மார்க்கமொன்றே சத்தியமென்றும் போதித்துவருகின்றனர். இவ்வாறு எம்மனுபவத்திற் சிலவருஷங்கட்குமுன் ஓர் பாதிரிபள்ளிக்கூடத்தில் நடந்துவந்ததுண்டு. இத்தூர்ப்போதனையில் இளமதியினராயுள்ள நஞ் செல்வப்புதல்வியர் பழகிவருவதனால் ஓர்காலத்துங் கெடுதியில்லையென்று கொ-நேசராவது வேறியாராவது கூறட்டும். எமதபிப்பிராயமாவது நம்மதவைரிகள் பாடசாலைகளில் நம்மக்கள் படிப்பதிலும் பாதகமில்லை; அவர்கள் மதக்கிரந்தங்

[illegible]

களை நம்மக்கள் கற்பதிலும் பாதகமில்லை; இன்னும் நம்மதத்தில் குற்றங்களுளவாக்காட்டும் பாடங்களையுங்கூட நம்மக்கள் படிப்பதிற் பாதகமில்லை. எங்ஙனமிருக்கில்? அந்தப்பாடங்களோடிணையாகக் கிறிஸ்தவமதத்திலுள்ள அனந்த குற்றங்களைக் காட்டும் பாடங்களையும் நம்மக்களுக்குக் கற்பித்துவரில், கிறிஸ்தவபாடசாலைகளில் அவர்கள் படித்தலினும் பாதகமில்லையென்றே கூறமாட்டுவோம். அங்ஙனமின்றி, நம் மதாசாரங்களை மாத்திரம் குற்றமுள்ளனவெனக்காட்டி ஒருதலைப்பட்சமாய்ப் போதிக்கும் பாடசாலைகளில் நம்மக்கள் பயிலுவது பெருங்கேட்டையே பயக்குமென்று பழுவேவந்திக் கூறப் பின்னிடேம்! பின்னிடேம்!! இதுகளை போராது கொ-நேசர், நம்மதாசாரங்களுக்கு ஜன்மசத்துருக்களானோர்க்குச் சகாயஞ்செய்ய முன்வந்து "மாற்றானுக்கிடங்கொடு" க்கின்றனர். இந்தவநியாய மெவ்கேனுமுண்டா? இவர் சுவிசேஷபோதகர்க் கனுகூலமாய்ச் செய்த பிரசங்கத்தைக் கண்ணுற்ற சுதேசாபிமானமும் சுயமதாபிமானமு முள்ளவர்களில் இவரது முன்னறிவிலாமையை நோக்கிப் பரிதபியாதவ ரொருவருமிரார்களென்றே தீர்மானிக்கிறோம். "சுவிசேஷபோதக" ரென்னும் பெயரும், அவர்கள் "மெஞ்சிக்" கேட்குர் தன்மையுமே நமக்கெச்சரிக்கையூட்டப் போதுமானவையாயிருக்க, பிறர்நோக்கமறியாது நாமடகஷிகளாவதற்கிப்போதென்ன அவசரம் நேரிட்டது? கல்வியொன்றைமாத்திரந்தானா நாம கவனிக்கவேண்டுவது? அதைப் பெறும்வழியால் விளையும் பயனையும் யோசிக்கவேண்டாமா? தீயபயன் விளைவதாயிருக்கில் அக்கல்வி கற்பதிலுங் கல்லாமை ஆயிரமடங்கு நலமன்றோ? ஒருவன் கொடுப்பது அமிர்தமேயாயினும் அது விஷத்தோடு கலந்திருத்தலைக் காணில் அதனை புண்ணுதொழிக்கின்றோமல்லவா? அதுபோல், கிறிஸ்தவ பள்ளிக்கூடங்களால் வருங் கல்வியால் எப்போதாவது நம்மததருமங்களுக்குப் பங்கம் நேரிடக்கூடியதாயிருக்கில் அதனை யொழிக்கமுடலாது ஏற்கமுயல்வது எவ்வளவு ஞானக்குறைவான காரியம்? ஆம். சுவிசேஷபோதகர்களும், ஏனைப் பாதிரிகூட்டத்தவரும், நமக்குக் கல்வியுண்டாக்கி நாகரிகமடையச்செய்யவேண்டுமெனக் காட்டும் பரிவு வாஸ்தவமாயிருக்கில், அவர்கள் பாடசாலைகளில் அவர்கள் மதக்கிரந்தங்களை யொழித்து நம்மதகிரந்தங்களைப் பாடமாக வைக்கட்டும் பார்ப்போம்! அல்லது, எந்த மதக்கிரந்தங்களையும் வையாது வெறுங் கல்வியைக் கற்பிக்கட்டும் பார்ப்போம்! அப்பொழுதுதான், அவர்கள் வஞ்சகமற்ற பரிசுத்த எண்ணமுடையவர்களெனத் துதித்து அவர்களை மெஞ்சிரசா வகிப்போம். அன்றியும், நாளையத்தினம் இராஜாங்கத்தார் தாங்கள் வைக்கும் பாடசாலைகளைப்போல் மிஷனெரி பாடசாலைகளிலும் கிறிஸ்துமதக் கிரந்தங்களைப் போதிக்கப்படாதென்று ஓர் சட்டம் பிறப்பிக்கட்டும். மறுதினம் மிருந்திற்கேனும் ஓர் மிஷனெரி பாடசாலை யிருக்குமா பாருங்கள்! அப்போதவர்களை நோக்கி எம்மீது முன்னிருந்த பரிவு எங்கேயென்று கேட்கில், எங்கள் மதம் போதிக்கப்படாதவரையிலும் எங்கள் கஷ்டார்ஜிதமாயுள்ள பொருளை யுங்கள்விஷயத்தி லேன் செலவழிப்போமென்றல்லோ சொல்லுவார்கள்! இதனை நாமேன் உய்த்துணரப்படாது?

கொ-நேசர், கிறிஸ்தவபாடசாலைகளிற் கல்விகற்றவரில் நம்மதத்தை விட்டுக் கெட்டொழிந்தோ ரில்லையென்றார். இவரெந்தநாட்டில் வசிக்கின்றனரோ வறியோம்! நந்தேயத்திலு

[illegible]

ள்ள சுதேச கிறிஸ்தவரிற் பெரும்பாலார் நம் மதத்திலிருந்து வழுவினோரன்றோ? எப்படி வழுவினார்கள்? கிறிஸ்தவர் போதனைகளினாலும் பல தந்திரங்களினாலுமல்லவா? சென்னையில் சிலகாலத்திற்குமுன் நற்குடியிற் பிறந்து மங்கைப்பருவமடைந்திருந்த நம்மினத்துப் பெண்ணொருத்தி, ஜனனமிஷனைச்சேர்ந்த ஒருத்தி தினே தினே செய்துவந்த துர்ப்போதனையினால் மதிகெட்டு வீட்டைவிட்டுச் சொல்லாமலோடிக் கிறிஸ்தவரிடஞ்சேர்ந்து அவள் பிறந்த குடிக்கு அழியாப்பழியை வருவித்த கதையையும், கூடலூரில் பிராமணச்சிறுவனொருவன் சிலகாலத்திற்குமுன், பாதிரிச்சியொருத்தியின் போதனையால் புத்திகெட்டுப் பாதிரிகூட்டத்திற் சேர, அவனைப்பெற்ற மாதாபிதாக்கள் வயிறெரிந்து பட்டபாட்டையும் இதுபோலின்னும் பல வனுபவங்களையும் நமது "கொ-நேசர்" மறக்க நேர்ந்தது இவர் சுவிசேஷபோதகர்பால் பயின்ற கல்வியின் பயனென்னுது வேறென்னென்று சொல்வோம்! அதவா கிறிஸ்தவர் போதனைகளைக் கேட்ட தக்ஷணமே கெடுபவரில்லையென் றெப்புக்கொள்ளினும், அவர் மதாபாசங்கள் விளங்கவாராவிடத்துக், காலாந்தரங்களி லக்ஙனமாகக்கூடுமென்பதைக் கொ-நேசர் அறியாதது ஆச்சரியம்! விதையை நிலத்திலிட்டுச் சிலகாலஞ் சென்றபின்னரோ முளைபெழும்பி வளர்ந்து பலன்றருமென்னும் இயற்கைவிதியை யிவ ரறிகின்றாரில்லை. இவ ரறியாதொழியினும், சுவிசேஷ போதகர்க ளறிந்தேயிருக்கின்றனர். "நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந்தற்றாகும்,, என்னுந்தெய்வவிதியையும் அவர்களறிந்துதானிருககின்றனர். ஆதலாற்றான் நம்மக்களைப் படிப்பிக்க "வலியவந்து கெஞ்சிக்,, கேட்கின்றனர்! இந்த அற்பவிஷயத்தை யறியுந்தரம் நம்மவர்க்கில்லையே. அந்தோ! இக்காலத்தில் நம்மில் சீர்திருத்த ஏற்படுவோரைச் சீர்திருத்துவதல்லவா கஷ்டத்திலிருக்கின்றது!

ஓ! எமது பிரியமிகுந்த சுதேச நண்பர்களே! இனியாயினு மசமந்தத்தை யொழியுங்கள். இயன்றமட்டில் சொந்தத்திற் பாடசாலைகள் வைக்க முயலுங்கள். ஆரம்பத்திலற்பமாயிருப்பினும் பாதகமில்லை. நம் மததருமங்களுக்குங் குலதருமங்களுக்கும் வரு மாபத்தைத் தனவான்களுக்குப் பலமுறை பன்னிப்பன்னி விளக்குங்கள். "எறும்பூரக் கற்குழியுமே,, என்ற தெய்வவாக்கின்படி அவர்கள் மனம ஓர்காலாவது நம் பரிதபிப்புக்கிரங்கி யுருகாமற்போகாது. ஐஸ்வரியவான்கள் மனம் வைத்தால் ஆகாத காரிய மொன்றுமில்லை. ஆங்காங்கு அஞ்சஞ்சு தனவான்க ளொன்றுகூடில் "பஞ்சகர்த்தாக்கள்,, போல் பெருங்காரியங்களையுஞ் சிறுகச்சிறுகச் சாதித்துவிடலாம். ஊர் மெச்சவும் அதிகாரிகள் மெச்சவும் சந்தேகபயனுள்ள காரியங்களிற் பெருந்தனங்களைச் சில சமயங்களில் நமது இலக்ஷ்மீபுத்திரர்கள் செலவழித்தலிற் பயன் யாது? பெருங்கீர்த்தியும் பெரும்புண்ணியமுமாயுள்ள சுயமதசம்ரக்ஷணார்த்தமான கல்விசாலையவற்றில் அந்தச்செலவில் அரைத்தரஞ்செலவழிக்கினும் அவர்கட்கோர் குறைவும் வாராது. நமது மடாதிபதிகளிடம் போய் ஒருமுறையல்லப் பலமுறை முறையிடுங்கள். இன்னும் சிறிது காலம்போனால் அவர்கள் மடங்களை யாதரிக்க ஆளில்லாமற் போகுமென்பதையும் எடுத்துக்காட்டுங்கள். அவர்களசமந்தத்தை யோட்டுங்கள். இக்காரியங்களி லவர்களுக்குச் சிரத்தையை மூட்டுங்கள். கடைசியாக நம் மதவைரிகளால் வருங் கெடுதிகளை மாட்டுங்கள், மாட்டுங்கள்.

தினகரன்.

ஜ்ஞானமேவ ஜ்ஞேயம். (த்ருகேவ த்ருஶ்யம்)

[illegible]

பாஷாந்தரீக்ருதம்: [illegible]

[illegible]

[illegible]

அறிவே உலகம். (திருக்கே திருசியம்.)

அறிவென்பது பொருள்களின் வேற்றுமைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுந் தன்மையது; உலகமென்பது அங்ஙனம் தெரிந்துகொள்ளாத் தன்மையது. அறிவெனினும் சித்தெனினும் திருக்கெனினு மொக்கும்; உலகமெனினும் சடமெனினும் திருசியமெனினும் பொருந்தும்.

இவ்விரண்டில் ஒன்று காரணமும் ஒன்று காரியமுமாகும். “வெற்றிலை பாகுச் சுண்ணமிம்மூன்றுஞ் சேர்தவிடத்துச் சிவப்பு தருமமுண்டாவதுபோல், பூதக்கலப்பில் அறிவென்னுந் தர்மமுண்டாவதால், தேகமே காரணமெனவும் முன்னேனவும் அறிவெனவும் கூறப்படும், இதுகொண்டே உலகே அறிவெனவுரைக்கப்படு,, மெனின், அறிவினின்றும் உலகுந்தோற்றி அதனினின்றுமே தேகம் நிகழலின் அறிவே உலகாம். யாங்ஙனமெனின், சொப்பனத்தின்கண் அறிவே உலகாகி மேற்படி உலகான சமட்டியில் வியட்டிசரீரங்கள் நிகழ்ந்து அதில் அறிவு காணப்படுவதுண்மையன்றோ? அச்சரீரங்கட்கு அவ்வறிவு அபேதமாய்த் தோற்றினும், சொப்பனவுலகிற்கு முதற்காரணமாயுள்ள அறிவின் பிரதிபலனமெனவே கொள்ளத்தக்கது. எங்ஙனமெனின், ஏகமான சூரியன் கண்ணுடியிற் பிரதிபலித்துப் பிரகாசத்தைத் தருமன்றோ, பிரதிபலன பிரகாசம் கண்ணடியினின்று தோறறினும் உண்மையில் சூரியனிலிருந்தே தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சொப்பனவுலகிற்கு முதன்மையான அறிவு, சொப்பன சரீரத்தின்கண் பிரதிபலித்து அச்சரீரத்திற் கபேதமாய்த் தோற்றினும் உண்மையில் வேறன்றோ? இத் திருட்டாந்தவாயிலாக ஆராயின் நூலே எங்ஙனம் ஆடையோ அங்ஙனமே அறிவே சொப்பனவுலகமாகவும், ஆடையில் நூல் எங்ஙனம் நிறைவோ அங்ஙனமே சொப்பனவுலகில் அறிவு நிறைவாகவும், நூலையன்றி ஆடை எங்ஙனமுக்காலுமின்றோ அங்ஙனமே அறிவையன்றிச் சொப்பனவுலகு முக்காலு மின்றாகவும், ஆடைக்குப் பொருளின்றி எங்ஙனம் சொல்மாத்திரமும் தோற்றல்மாத்திரமுமாமோ அங்ஙனமே சொப்பனவுலகுக்குப் பொருளின்றிச் சொல்மாத்திரமுந் தோற்றல்மாத்திரமுமாம்.

சாக்கிரத்தினகணுள்ள அறிவு, சொப்பனத்தில் காணும் அண்டபிண்ட சராசரமாயிருத்தலினனும், அவ்வளவிலும் அவ்வறிவு பூரணமாயிருத்தலினனும், அவ்வறிவையன்றி அவை யின்மையானும், அறிவே சொப்பனவுலகெனவும் அறிவு வியாபகமும் உலகு வியாப்பியமெனவும் கூறத்தகும்.

“அறிவின் காரியம் சொப்பனமென்பதுபற்றி அறிவே சொப்பனவுலகேனும்; அறிவே சாக்கிரவுலகென லெங்ஙனமியையுமெனின், கயிற்றை மயக்கத்தால் அரவெனக் காணும்போது அரவாகவும் தெளியும்போது கயிறாகவும் காணப்படுவது கண்கூடே. அறிவு, கருதியவண்ணம் காணப்பட்டதன்றிக் கயிற்றின்கண் அரவு தோற்றலும் நிகழ்தலும அழிவுபாடெய்தலுமின்றென்பதே துணிபுடைத்து. “அரவு தோற்றமேனும் எதனினின்றும் தோன்றிற்,, றெனின் அறிவினின்றே தோன்றிற்று; இதனானே அரவுக்கு அறிவே முதற்காரணமாம். இங்ஙனமே மண்ணின்கண் கடம், தோற்றலும் நிகழ்தலும் அழிவுபாடெய்தலுமின்று. இவ்வாறு விசாரித்தற்கு முன்னர் உண்மையாகத் தோற்றின கடம், அறிவினின்றே தோற்றிநிகழ்ந்து தெளிந்தஞான்று அழிவுபாடடைந்தது. ஆகலின், அறிவே கடமாம். சோதனைக்குமுன் உண்மையாகத்தோற்றியகடம், அறிவினின்றே எழு

[illegible]

நது தெளியும்வரையில் நிகழ்ந்து தெளிந்தபின்பு இன்றெனத் துணியப்பட்டது. "அறிவும்மண்ணுமிருந்தாலன்றிக் கடம்தோற்றப்படா,, தெனின், மண்ணையல்லது கடமெங்ஙனமின்றே அங்ஙனமே அணுவையன்றி மண்ணும், பரமாணுவையன்றி அணுவுமின்றாகி, அதுவும் ஆராய்ச்சியில் திண்ணமன்றெனத் துணியப்படுகின்றது. அறிவையன்றிக் கடமெங்ஙனமின்றே அங்ஙனமே மண்முதலிய யாவுமின்றெனத் தீர்வாம். இவ்வாறு உலகிலுள்ள எந்தப் பொருள்களையும் ஆராய்ச்சி செய்யின் அறிவின் காரியமாகின்றது. இதனானே அறிவே உலகெனக் கூறப்பட்டதென்க.

ஓர் நண்பன்.

கதகர்கள்.

இமயமலைதொட்டிராமசேதுகாறுமுள்ள ஆரியநாடென்னும் நமது பரதகண்டத்தின்கண் பண்டைக்காலந்தொடங்கி ஆங்காங்கு அப்போதப்போது நமது மதாசாரியர்கள் நம் மதகுல தேசாசாரங்களை நிலைநிறுத்துவதற்கெனப் பற்பல வழிகளை நாட்டி அவற்றைக்கொண்டு தாமும் தெரிந்து பிறர்க்கும் அவ்வழிகளைக் காட்டி மெய்யறிவை யூட்டி மதமுதலியவற்றின் ஆசாரங்களை நாட்டி வெற்றிபெற்றுவந்தனர். அவ்வழிகளி லிக்கதகநெறியு மொன்றெனக் கூறப்படும். கதகர்களெனின், ஆக்ஷேப சமாதானமின்றிச் சிற்சில கதைகளால் ஜீவராசிகளின் உற்பத்தியழிவு முதலியவற்றைக் கூறி ஈசுவரனது சுத்த ஸ்வரூபத்தை விரித்துக்காட்டுபவரெனப் புலப்படுகின்றது. இவர்கள் பாகவதர்களெனவும், ஐதிகாசிகர்களெனவும், பௌராணிகரெனவும் மூவகைப்படுவர். இப்பொழுது இவர்களைப் பார்த்துப்பார்த்துப் பரதேசத்து மிருகங்கள்கூட இரக்ஷணிய சபையென்றும் மதப்பிரசங்கமென்றும் செய்யக் கற்றுக்கொண்டு தேசங்களெங்குந் திரிந்துவருகின்றார்கள். இவ்விஷயம் என் நமது பண்டிதர்களறியவில்லை? அறிந்திருப்பாராயின், இப்பொழுது நமது கதகர்களிருக்கும் ஸ்திதியைக் கண்டு மகிழ்வார்களா? அவர்களை நமது மதத்தையும், ஆசாரத்தையும், ஈசுவர தத்துவத்தையும் எங்கு மெடுத்துரைக்கச்செய்துவைப்பர்களே. முற்காலத்தில் பாகவதர்களெனின், பகவனது பக்தியால் ஐம்புலனையு மடக்கி ஆசையை நீக்கிப் பொருளையும் புகழையும் பாராட்டாது பிரஜைகளுக்குத் திவ்வியோபதேசம் செய்து நல்வழியெடுத்துரைத்துப் பிறரை கம்மினத்திற் புகவிடாது நீக்கி லோகோபகாரார்த்தமாய் நாடெங்கும் சுற்றி நன்னெறியை உலகத்தில் நாட்டுபவராம். இவ்விதமாய பரமபுருஷர்களைக் கண்டவுடன் கசடெலா மறுமே. இக்காலத்திலோ பாகவதர்களென்பவர் லச்சையைவிட்டுப்போடவும் கச்சையைக்கட்டியாடவும் நடிக்கவும் நொடிக்கவும் உஞ்சவிருத்தியென்று ஊரெல்லாம் ஒருதெரு விடாது சுற்றி உள்ளிருப்பவரை வெளிவருத்தவேண்டிச் சிப்பளா தம்பூர் மிருதங்கம் தாளம் முதலிய ஓசைகளைக் கொண்டு பட்டுப்பாகையும் சொட்டோடாவும் குமிழ்மிதியடியும் குடைபோன்ற செம்பும் வெய்யிற்குக் குடையும் வெயர்வைக்கு விசிறியும் அரிசிக்கு ஆளும் அங்கத்திற்குத் துளசிமாலையும் சேர்த்து வெளிவருகின்றார்களே. இதற்குப் பிரமாணம் யாது? கைப்பெருவிரலிலும் பூணூலிலும் கழுத்திலும் பல முடிகளுடன்கூடிய ஓர் பட்டுக்கயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு "ரும் ரும்,, என்கின்றார்களே. அதற்குப் பிரமாணமென்னை? அன்றியும், கோகுலாஷ்டமி, ஸ்ரீராமநவமி, ஏகாதசி முதலிய தினங்களில் கூட்டமாய்க்கூடி உட்கார்ந்து 'ஹோர ஸ்ரீக்ருஷ்ண நாராயண

[illegible]

என்று ஒருவர் சொல்லவும் மற்றொருவர் மகாராஷ்டிரகீர்த்தனம் பாடுகிறார்களே. 'சுவயாரய' என்பதற்கும் இவர்கள் பாடுவதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? சுவயாரய என்றால் பாடு என்றாவது தியானஞ்செய்யென்றாவது அர்த்தமில்லையே இதற்குப் பிரமாணம் யாது? உடனே யாவரும் எழுந்திருந்து ஓர் தீபத்தைச் சுற்றிவருவதும் கும்மியடிப்பதும் கோலாட்டம்போடுவதும் சோணங்கிபாடுவதும் குரங்குபிரயம் செய்வதும் கொளுத்திய திரியை யணைப்பதும் தீபமெடுத்து நிற்பதும் தீரசதுராடுவதும் செய்துவருகின்றார்களே. இதற்குமுண்டோ பிரமாணம்! இதுநிற்க. கதைகள் செய்யத்தொடங்கிப் பதினெண் புராணங்களும், பாரதமும், பாகவதமும், வேதமும், இராமாயணமுமிருக்க, இவற்றையெல்லாமொழித்து இவற்றின் கதைகளையும் இவற்றின அற்புதச்செய்யுட்களையும்விட்டு கபீர் சொல்லியது கமால் சொல்லியது ஞானவெட்டி சொல்லியது கோராகுபவர் சொல்லியது என்று பிரமாணங்கள் கூறுவதும், சுகமகரிஷிப்ப சாக்ஷமா ஆறுமொன்றும், துரௌபதியின் சோடுதூக்கச் சுதர்சனமேந்திய சௌரிவந்தாரென்றும் வாயில்வந்தபடியெல்லாம் கதைகள்கற்பிப்பதும், கூத்துப்பாட்டும் மேலாக்குதித்துக்குதித்து விகடம்செய்வதும், இங்கிலீஷ் துலுக்கு முதலிய பாஷைகளை இடையிடைபேசிகற்றியும், கால்பாட்டும் அரைக்கால்தாளமும் வீசம் உண்மையும் விஸ்தார விகடமுமாய் கதையென்று ஒன்று செய்கினறார்களே. இதனால் சுண்டல் வெற்றிலைப் பட்டியும் சுவக்ஷமான விகடமும் தவிர சுரோத்ருசனங்களுக்கு என்ன கிடைக்கின்றது? ஒன்றுமில்லையே. இந்தக் கதைக்குத்தான், இந்தக் கூத்துககுத்தான் என்ன பிரமாணம்? பிரசித்தமாய் ருக்மிணிமுதலிய பிராட்டியார் எண்மாருக்கு முழியவர்களை விட்டுப் புகழ்பெற்ற புராணங்களொன்றிலுமிராத ராதையென்னுங் கோதையின் கலியாணத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர்களே. இவற்றுக்கெல்லாம் மானம் விமானந்தான். இது, இவ்வண்ணம் கதகர்களாவதினால் ஆகாரத்துக்குச் சம்சயமில்லையென்று அதைவேண்டியே இவர்களால் ஸாசிரயிக்கப்படுகின்றதன்றி வேறில்லை. பட்டஸ்ரீ சாஸ்திரிகளவர்கள் "பிரம்மவித்தியா" நாடகத்திற் கூறியிருக்குமவண்ணமிருப்பரேல் இவர்கள் வைக்குமடிக்கெல்லா மாபரணஞ் சாத்தலாமே. அதாவது, "வேதாகமங்கள் வேண்டாம் ராதாகிருஷ்ணவென்றால் போதும்," மென்பதை விட்டுக் கற்றுணர்ந்தவர்களை நாடி யவரிடமிருந்து "கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்கவதற்குத் தக," வென்பதுபோல் கற்றுவது கேட்டுத்தெரிந்தாவது வேதபுராணங்களுக்குச் சம்மதமாகிய நெறியில்நின்று தாம் ஆத்திகத்தைத் தழுவி ஈசுவரனை நாடுவதும், பிறரை நாட்டுவிப்பதற்காகப் பொருள்வெறியின்றிப் பேராலயங்களிலும் பெருஞ்சவங்களிலும் பெரிய சங்கங்களிலும் பகவத்குணங்களைப் பாடிப் பிறர்க்குபதேசித்து எடுத்துக்காட்டியும் மதமூல தேசாசாரங்களை நிலைநாட்டுவரேல், இரக்ஷணியசபை யோங்குமா! ஆங்கிலேயர் மதங்கள் தங்குமா! ஏனையோரர் பிரசங்கம் செல்லுமா! விவிலியம் இதனை வெல்லுமா! இதனால், வருமே தேசக்ஷேமம்; தருமே சர்வஜனசுகத்தை; பெறுமே பாதகண்டம்பெருமையை. நமது பாகவதர்களும் என் வாக்கைக கண்டு இவன் நம்மை யிகழ்ந்தவனென்றெண்ணாது எழுப்பவந்தவனென்றெண்ணித் தூக்கத்தை நீக்கித் துஷ்டதைகளைப் போக்கி உதரவெறியைத் துறந்து உண்மையறிவைக் கறந்து சபைகள்தோ

[illegible]

—

“ [illegible] ”

[illegible]

றும் கூட்டங்கூட்டமாய்நின் றுபநியசித்து நீடூழிவாழும் நமது மதாசாரங்களை நிலைநாட்டுவார்களா! நமது நாட்டாரும் பிற நாட்டாரைப்போல் மதாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் தேசாபிமானமு முள்ளவர்களாவார்களா! நமது நாடும் செழிக்குமா! மதமு மோங்குமா! பாஷையும் பிரகாசிக்குமா! இவையெல்லா முண்டாமயிர்தயோகம் யாதெனப் பரிதபிக்கும்,

பாபடியெனும் சாதகம்.

—

ஏசு கிறிஸ்து.

ஏசுகிறிஸ்து உலகிலிருக்கும்போது ஜனங்களை நோக்கி உங்களில் சிலர் சாவதற்கு முன்பே (அதாவது உயிரோடிருக்கும் போதே) உலகமழிந்து நியாயத்தீர்ப்புநாள் வரும், அப்போது நான் வந்து நியாயந்தீர்ப்பேனெனக் கூறினர். ஷை சிலர் செத்து இப்போது 1800-வருஷங்களாயும் அவர் வரவில்லை. இந்த 1800-வருஷங்களாக அடிக்கடி ஏசுகிறிஸ்து இதோ வருகிறார், அதோ வருகிறார், மேகத்தினடுவே வருகிறார், கள்ளனைப்போல் வருகிறார், இதோ வந்துவிட்டார், அதோ வந்துவிட்டார் என்று பாதிரிகள் சொல்லிவருகின்றார்கள். அக்காலங்களில் சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம் வந்துவிடுமானால் உலகமழியும காலம் வந்துவிட்டதென்று பயந்து பாதிரிகளுக்கு ஊழியஞ்செய்து அவர்களிடத்தில் அடைக்கலம்புகுவார்கள்; குகைகளில் போய் ஒளித்துக்கொள்வார்கள். சிலவருஷங்களின் முன்னரும் உலகமழியும் காலம் வந்துவிட்டதென்று ஓர் புரளி இங்கு நடந்தது; அதை மெய்யென்று நம்பிச் சிலர் பயந்ததுமுண்டு. இவ்வளவுக்கும் காரணம் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி யின்மையே.

உண்மையை விசாரிக்குங்கால் ஏசு என்னும் ஓர் மனிதனிருந்தான் என்பதாய்த் தெரிகின்றது. ஆனால் அவன் சாலக்காரனாயிருந்தமையால் அவனோடு சில அற்பர் திரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்த யேசு, தான் தேவகுமாரனென்றும் இராசனென்றும் சொல்லிவந்தான்; அதனால் யூதர்கள் அவனைச் சிலுவையிலறைந்து கொன்றார்கள். பிறகு அவனோடு திரிந்தவர் அவன் இப்படிப்பட்டவன், இப்படிப்பட்டவன், செத்தபின் பிழைத்தான் எனச் சொன்னார்கள். இதை யாரும் பொருள் செய்யவில்லை. இதுதான் உள்ளவிஷயம். மற்ற யாவும் பின்னுள்ளோர் கட்டிய கட்டுக்கதைகளே. பைபிலிலுள்ள விஷயங்கள் யாவும் துரபிமானிகளால் எழுதப்பட்டவையேயாம். அவ்வளவேயன்றி [அற்பவிஷயங்களையும் விடாது எழுதும்] சரித்திராசிரியர் ஒருவரும் ஷை விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றும் எழுதினர்களில்லை. அதனாலேதான் அத்தேசதது்ப் பண்டிதர்கள் ஏசுகிறிஸ்தி சரித்திரம் சுத்தப்பொய்யென்று வெறுக்கிறார்கள்.

இங்ஙனமாகவும் பாதிரிகள் வயிறுவளர்க்கவேண்டியதினிமித்தம் ஏசு சரித்திரம் உண்மையாய் நடந்ததுபோலம் பகட்டிவருகின்றார்கள். அப் பாதிரிகள் உண்மையான மதங்களையெல்லா மிகழ்ந்து, பொய்யான கிறிஸ்துமதத்தைப் புகழ்ந்து திரிகின்றார்கள். கிருஷ்ணன் சரித்திரத்தை அநுசரித்துப் பெரும்பாலும் கிறிஸ்துசரித்திரம் எழுதப்பட்டதென்று ருசுவிருக்கவும், கிறிஸ்துவின் காலத்துக்குக் கிருஷ்ணன் காலம் எவ்வளவோ முன்பென்று யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளவும், ஐரோப்பிய அமெரிக்க பண்டிதர் பறையடிக்கவும், நியாயமின்றிக் கிறிஸ்துவை நம்பு நம்பு என்று வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு நந்தெருவில் நின்று லபா லபாவென் றடித்துக்கொள்ளும் சில பாதிரிகள், கிறிஸ்துவின் சரித்திரத்தைப் பார்த்துக் கிருஷ்ணன் சரித்திரம்

[illegible]

எழுதப்பட்டதெனப் பிதற்றித்திரிகின்றார்கள். இப்படியும் பிரத்தியக்ஷமான பொய்பேசி வயிறுவளர்க்கவேண்டுமா? "சிச்சீ வயிறுவளர்க்கைக்கு மானமழியாது உயிர்விடுகை சாலவுறும்" என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தை அலக்ஷியஞ்செய்த அவர்கள் முகாலோகனமுஞ்செய்யாமலிருப்பது விவேகிகளுக்கு அழகாம். பூர்வத்தில் கிறிஸ்துமதம் விருத்தியான காரணத்தை "ஏசுகிறிஸ்து மனிதனே" என்னும் புத்தகத்தைப் பார்த்தால் விவேகமுள்ள கிறிஸ்தவர், தம்மைக் கிறிஸ்தவரென்று சொல்லிக்கொள்ள நாணுவார்கள். கிறிஸ்துமதம் அதிகமாய்ப் பரவியதால் அம்மதமே மேலெனறு கத்திக்கொண்டிருந்த கத்தல் இனி ஒழிந்துபோமென்பதில் சந்தேகமின்று. நிற்க; குற்றஞ்செய்து சிலுவையிலறையுண்டு கொல்லப்பட்ட ஏசு, திரும்பி உயிர்த்தெழுந்தானென்றுகட்டிவைத்த கட்டுக்கதையை நம்பி அம்மதத்திலசெல்லும் புத்தியீனர்க்கு யாதுரைப்போம்! இத்தேசத்தில் அம்மதப்பேயையோட்ட யாவருமகங்கணங்கட்டிக்கொள்வோமாக.

கிறிஸ்துமத வைரி.

ப்ரம்மவித்தியா

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை.

இராமயணம். [முன் தொடர்பு.]

இத்தேசத்தவருள்ளே சிலர், ஸ்ரீராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டமென்னும் பாகம் ஸ்ரீவான்மீகமுனிவர் செய்ததல்லவென்று வாதிக்கின்றனரென்று முன்னர்க் கூறினோமன்றோ. வேறுசிலரோ அங்ஙனஞ்சொல்லாது சில சருக்கங்கள்மட்டிற் கற்பிதங்களென்று சொல்லி, ஏனையபாகங்கள் அம்மகாத்மா வெழுதியதாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர். இவருண் முற்கூற்றினர் வாதமாவது: ஆறுகாண்டங்களுடன் கூடிய இராமாயணத்தின் முற்பாகத்திற்கும உத்தரகாண்டமென்னும் பிற்பாகத்திற்கும் நடை வேறுபட்டிருப்பது காவியங்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்க்கு நன்கு விளங்குமன்றோ? முற்பாகத்திலே எல்லாக் கவிகளும் எதிர்பார்க்கத்தக்க அநேக காவியலக்ஷணங்களமைந்த பல செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. உத்தரகாண்டத்திலோ, புராணங்களைப்போன்ற பல செய்யுட்களும் அதைப்போன்ற கதைகளுமே யிருக்கின்றன. அவ்விதம் சில கோசங்களில் முற்பாகத்திலே ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முடிவில் "இஃது ஸ்ரீராமாயணமாகிய ஆதிகாவியத்தில்" என்றும், பிற்பாகத்தில் "இஃது உத்தர ராமாயணத்தில்" என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால், இப்பெயர்வேற்றுமை அவ்விரண்டுபாகங்களையும் வெவ்வேறு புஸ்தகங்களெனச் சொல்லச் சாக்ஷியாகும். சில பெரியோர்கள் வீடுகளில் பூஜைசெய்யப்பட்டுவரும் கோசங்களுள் இவ்வுத்தரகாண்டமென்பதனைக் காண்டலே யரிது. மேலும்,

[illegible]

“ ஏசுகிறிவ்ஸ்துமனிதனே ” [illegible]

[illegible]

TRANSALTED BY B S N S- [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இக்காவியத்தில் தொடக்கத்திற்றுனே “தசகண்டன் வதையைக்கேளுங்கள்” என்றும் “இராவண வதையையே அம்மகான் செய்தருளினர்” என்றும் இருத்தலால், இக்காவியம் இராவண வதையைத் தெரிவிக்கவே யெழுந்ததாமாதலினாலும், அக்கதை முற்பாகத்திற்றுனே முடிவெய்தினமையினாலும் அக்கதையை எழுதவேண்டி வெளிவந்த அம்முனிவர், உத்தரகாண்டத்தை யெழுதவேண்டிய அவசியமிராது. தாம் பிரதிஞ்ஞைசெய்து எழுதப்புகுந்த விஷயத்தை விடுத்து, பலவேறுவிஷயங்களையும் சம்பந்தமின்றி அம்மகான் எழுதினரென்று சொல்வது அவரது பெருமைக்கு அழகாமோ. சிற்க; ஸ்ரீராமனது திருவவதாரமத்தியகாலத்திற்றுனே வான்மீகிமுனிவர் இராமாயணத்தைச் செய்தருளினர். அதுபற்றியே அம்மகானது சிஷ்யர்களான குசலவர்கள் அவ்விராமாயணத்தை ஸ்ரீராமனது திவ்வியாசுவமேத மண்டபத்தில் கானஞ்செய்தார்கள். அங்ஙனமாயின், உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமன் சுவர்க்கத்தையடைந்த கதை எங்ஙன மெழுதக்கூடும்? ஒருசமயம் அசுவமேதம்வரையிலுள்ள கதைகளையே அவர் செய்ய அதைக் குசலவர்கள் படித்தார்கள்; மற்றது மற்றெவரோ சொல்ல மற்றெவரோ படித்தார்களெனச் சொல்லவும் வகையில்லையே. இறுதியிலும் அவர்களே கானம்பண்ணிமுடித்ததாகவன்றே தெரியவருகின்றது. இது நடுவில் அவர்களுக்கு இராச்சியபட்டாபிஷேகம் எவ்வாறுநிறைவேறியதோ அறிகிலேம். மேலும், “இவ்விதம் முன் நடந்த கதை, உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாவதாக, கூச்சமின்றி இக்கதையைப் படியுங்கள், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் பெருமை விளங்குவதாக” என்று முடிவைக் குறிக்கும் ஓர் செய்யுள், முற்பாகத்திறுதியிற் காணப்படுகின்றதே. இத்தகைய பல காரணங்களால் நாம் ஸ்ரீராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தைச் சேர்க்க அச்சமுறுகின்றேம்” என்பது. இவ்வாதத்தை மறுப்போர் வாதமிது:

“இதுவிஷயத்தில் இன்னோர் கூறிய ஏதுக்கள், ஏதுப்போலிகளாமேயன்றிப் பயனுடையனவன்று. எங்ஙனமெனில், தொடங்கும்பொழுதே ஸ்ரீநாரதமுனிவர் வான்மீகமுனிவருக்கு ஸ்ரீராமசரித்திரத்தைச் சொல்லுமிடத்து “இராமன் மீட்டும் சீதையையடைந்து இராச்சியத்தையும் அடைந்தான்” என்று முற்பாகத்தைச் சொல்லிப் பின்பு ஐந்தாறு செய்யுட்களால் “இராமன் இராச்சியத்தையாண்டு பிரமலோகமடைவான்” என்னும் செய்யுளவரையில் உத்தரகாண்ட கதையைக் குறித்திருக்கின்றார். பின்பு ஸ்ரீபிரமதேவன் வான்மீகிமுனியை நோக்கியுபதேசிக்குங்கால் “நீர் நாரதரிடம் கேட்டபடி அம்மகாவீரனது சரித்திரத்தை யெழுதுவீர்,, என்று நாரதர் சொல்லியபடியே யெழுதும்படி கட்டளையிட்டனர். பின்பு அவ்விருவர்வார்த்தையையுங் கேட்டு அகமகிழ்ந்து வான்மீகியெழுதிய விராமாயணத்தின் விஷயங்களைச் சுருக்கிக்காட்டுமிடத்தும் “இராமபட்டாபிஷேகமும் சைநியங்களைத் தத்தமிடத்துக்கனுப்புதலும்,, என்பதால் முற்பாகக் கதையைக் காட்டிப் பின்பு “தம்து

[illegible]

இராச்சியத்தைப் பரிபாலித்ததும் சீதாபிராட்டியாரை மறுபடி காட்டுக்கனுப்பியதும் எதிர்காலத்திலுள்ள ஸ்ரீராமசரித்திரத்தையும் உத்தரகாண்டத்தில் அவ்வான்மீகி எழுதினர்,, என்றிருப்பதால் உத்தரகாண்டமெழுதியது வான்மீகியேயெனத் தெள்ளிதின் விளங்குகின்றதல்லவா. அங்ஙனமே முடிவில் “இதுவரையில் உததரகாண்டம் வரும் சரித்திரம் கூடிய விதிகாசம,, என்றிருப்பதுமறிக. நடையின் வேற்றுமையைக் காட்டியது அவ்வளவு பலமான யுக்தியாகாது. சிற்சிலவிடங்கள் அவ்வித செய்யுட்கள் முற்பாகத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஆயின், முற்பாகத்தில் அவ்வித நடை குறைந்திருப்பதும் பிற்பாகத்தில் அதிகமாயிருப்பதும் ஓர் வித்தியாசமேனும அதனுற் பாதகமில்லை. சில புஸ்தகங்கள் முற்பாகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் இறுதியிலும் “இஃது இராமாயணத்தில் ஆதிகாவியத்தில்,, என்று எழுதுவதும், பிற்பாகத்தில் “இஃது உத்தரராமாயணத்தில்,, என்று எழுதுவதும், வான்மீகிமுனிவரே இது பூர்வகாவியமென்றும் அஃதுத்தரகாவியமென்றும் வேறுபடுத்தியதாலென்க. இவ்விதமெழுதுவதும் எங்கும் உள்ளதல்ல. சிற்சில புஸ்தகங்களில் முற்பாகத்தைப்போலவே பிற்பாகத்திலும் “இஃது ஸ்ரீராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தில்,, என்றே காணப்படுகின்றது. சில பெரியோர் பூஜைகளில் இல்லையென்பதும் சிலவிடங்களில் பூஜையில் வைத்திருப்பதும் சாதாரணமே. உத்தரகாண்டம்அமுக்கியமானதால் அதன்விஷயத்தில்அவ்வளவு சிரத்தை வைப்பதில்லையென்ப துண்மை. மேலும் “தசகண்டவதையைக் கேளுங்கள்,, என்பதும், இராவணன்வதையெனச் செய்தார்,, என்பதும் இவ்விராமாயணத்தில் முக்கியமாய்ச் சொல்லப்படுவது அதுவே என்பதுகொண்டே வேறு கதைகளில்லையென்பதாலல்ல. முற்பாகக் கதைகளுடன் பிற்பாகக் கதைகள் சம்பந்தமற்றனவு மல்ல. முற்காண்டக்கதையினங்கமாகவே உத்தரகாண்டக் கதை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாருங்கள். சுந்தரகாண்டத்தில் “இவர் சுந்திதேவனே,, என்று ஆரம்பித்து அனுமனைக்கண்டு சந்தேகித் தவாக்கியங்களும், யுத்தகாண்டத்தினிறுதியில் பரமசிவப்பிரான் அருளிய திருவாக்கை ஸ்ரீராமன் அனுஷ்டித்ததும் உத்தரகாண்டத்தாலன்றி நிறைவேறியது அறியமுடியாது. இஃது வேறு முடிவுள்ள கதை. எடுத்த கதையின் நடுவில் தொடங்கிய கதையின் முடிவேயாதலால், அதற்கு இது அங்கமேயாகும். ஆரண்ணியகாண்டத்தில் மகரிஷிகளுக்குச் செய்த ராக்ஷஸவத பிரதிஞ்ஞையைப்போல், உயுத்தத்தின் முடிவில் எழுந்தருளி ஸ்ரீபரமசிவப்பிரானது திருவாக்கையும் தசரதமகாராஜனது அபிப்பிராயத்தையும் நிறைவேற்றவேண்டியது ஸ்ரீராமனுக் கின்றியமையாக்கடனன்றே? ஸ்ரீராமன் அனுஷ்டித்த தருமங்களில் முக்கியமாயுள்ளது பிதுர்வாக்கியபரிபாலனமன்றோ? ஸ்ரீராமன் இவ்வுலகில் தமது தந்தையின் வாக்கியத்தைக் கானகஞ்சென்றனுஷ்டித்தார். மேலுலகில் நின்றவர் வாக்கியத்தை நாட்டுக்கேகி அனுஷ்டித்தார். அவர் வாக்கியத்தின் வரலாறு வருமாறுகாண்க: “நீ இராச்சியஞ்சென்று தம்பிகளுடன்கூடி நீடூழி வாழ்வாயாக,, என்பதே.

[illegible]

அவ்விஷயத்தை விரித்துரைத்தது முக்கட்பிரான். அதுவே உத்தரகாண்ட கதாசங்கிரகமென்றுஞ் சொல்லலாம். அதாவது "வருந்திய பரதனையும் தாயான புகழ்பெற்ற கௌசலையையும் தேற்றி அயோத்திமாநகரின் ஆக்ஷியையடைந்து அண்டினோரைக் காத்து இக்ஷ்வாகுவம்சத்தை நிலைநாட்டி அதில் இராச்சியபாரத்தை வைத்து அசுவமேதயாகஞ்செய்து பெரும்புகழ் பெற்று அந்தணர்களுக்கு அரும்பொருளீந்து இவ்வுலகைவிட்டு மறுவுலகுக்கேகுவாயாக,, என்பதே. மற்றையவாக்ஷேபங்களும் மணஞ்செய்யா. ஏனெனில், "ஸ்ரீராமாயணத்தை அசுவமேதமண்டபத்தில் குசலவர்கள் கானஞ்செய்யும்பொழுது அசுவமேதகதை வந்தவுடனே இவர்கள் சீதாதேவியினிடம் தமக்குப் பிறந்த குமாரரென அறிந்து வான்மீகமகாரிஷியை வரவழைத்து அவர்வாயிலாக உண்மையை விசாரித்துச் சீதாதேவியை இராமன் அழைக்க அம் மங்கைமணி பூமியில் அடங்கத் தமது குமாரர்களை அழைத்துக்கொண்டு அவர்முகமாகவே மகாரிஷி தபோபலத்தினால் அறிந்த வரிய விஷயங்களையுங் கானம்பண்ண வுத்தரவளித்துத் தாமே கேட்டு முடித்தார்,, என்று அவ்வுத்தரகாண்டத்திலேயே இருத்தலாலென் றுணர்க. அங்கு "அவர்கள் கானஞ்செய்தார்கள்" என்று தொடங்கிய சிலவசனங்கள்மட்டில் பின் வந்தனவென்பதுண்மையே. ஆதலாற்றான் புஸ்தகத்தின் வெளிப்பட்ட வாக்கியங்களுடன் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் கொஞ்சம் அதிகமான [௨௪௲] இருபத்துநாலாயிரம் காணப்படுகின்றது. "இவ்விதம் முன் நடந்த கதை, உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாவதாக, கூச்சமின்றி இக்கதையைப் படியுங்கள், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது மகிமை விளங்குவதாக,, என்கிற செய்யுளும் இராவணவதத்தின் முடிவையும், அதுவரையிலுள்ள கதையின் முடிவையுங் காட்ட வெழுந்ததேயன்றிப் புஸ்தகத்தின் முடிவைக் காட்டவந்ததல்ல. இங்ஙனமாயின் உத்தரகாண்டமுள்படச் சருக்கங்கள் [௬௪௦] அறுநூற்றுநாற்பதாகின்றனவே. "அங்ஙனம் சருக்கங்கள் ஐஞ்ஞூறு என்று வான்மீகி சொல்லிய பிரதிஞ்ஞையின் பெருமை எங்கேயெனின், கூறுதும்: அங்குள்ள வசனமிது "இருபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்களைச் சொன்னார். ஐஞ் ஞூறு சருக்கங்கள் ஆறு காண்டங்கள் உத்தரகாண்டம் இவைகளைச் செய்தார்,, என்று. இதை ஆலோசிக்குமிடத்து [ஐஞ்ஞூறுசருக்கம்] என்பது ஆறுகாண்டங்களென்பதுடன் ஒன்று. அவ்வாறுகாண்டமாத்திரமேசருக்கம்ஐஞ்ஞூறெனப்பொருள்கொடுக்கும். அங்ஙனமின்றி ஆறுகாண்டமட்டில்இராமாயணமாயின் "அறுபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்கள் எழுதப்பட்டன ,, என்கிறமாமுனிவாக்கியம் பொருளற்றதாகும். இப்பொழுது முற்பாகமான ஆறுகாண்டங்கள் கணக்கிடில் [20373] இருபதினாயிரத்துமுந்நூற்றெழுபத்துமூன்றே ஆகின்றன. ஆகையால் இவ்வேழுகாண்டங்களுடன் கூடிய இராமாயணமே வான்மீகி எழுதியதென்பது திண்ணம். ஆயினும், உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீராமசந்திரனுக்கு

[illegible]

மீளாதசீதாவிபோகம் சொல்லப்படுவதாலும், சுவர்க்காரோகணம் எழுதப்பட்டிருப்பதாலும் அது அமங்களமெனக்கொண்டு சிலர் படிப்பதில்லை. கதைசொல்பவரும் சொல்வதில்லை. ஆதலால்தான் இக்காண்டம் அதிகமாய் பிரசாரமடையவில்லை. உற்று நோக்கில வான்மீகி மகரிஷி அதை எழுதினர் என்பதில் சம்சயமே இல்லை. அக்காண்டத்தில் சிலபுஸ்தகங்களில் காணுகசில அதிகபாடங்களும், சில உரையாசிரியர் "சேர்க்கப்பட்டது" என்றுசந்தேகிக்கும் சிலபாகங்களும் உண்டு. அவைகளுள் அதிகபாட சுலோகங்கள் [540] சேர்த்ததாக எண்ணப்படும் சுலோகங்கள் [143] நூற்றுநாபத்துமூன்று. இவைகளைச்சேர்த்து ஸ்ரீராமாயணம் முழுமையும் [23851] இருபத்துமூவாயிரத்து எண்ணூற்றைம்பத்தொன்று அதிகபாடமட்டில் சேர்த்தால் [24391] இருபத்துநாலாயிரத்து முன்னூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்று. சேர்த்தசுலோகங்களுள்பட [24534] இருபத்துநாலாயிரத்து ஐஞ்ஞூற்றுமுப்பத்திநான்கு. இதுவிடயத்தில் எமது அபிப்பிராயம், அதிகபாடமென்று சொல்லும் சுலோகங்களும கதையின சம்பந்தமுள்ளதாகையால், வான்மீகபகவான் எழுதியதாகவேயிருக்கலாம். சேர்க்கப்பட்டது என்பதுமட்டில் அவ்விதமேயிருக்கலாமென்பதே எமக்கும் தோற்றுகின்றது. ஆதல்கொண்டே உத்தரகாண்ட கதையை காவியங்களாகச் செய்த ஸ்ரீ பவபூதி, ஸ்ரீவெங்கடேசர், ஸ்ரீ வெங்கடாத்துவரி முதலாயினோர் உத்திரகாண்டம் வானமீகி செய்த தாகவே எண்ணங்கொண்டனர்.

அதுகொண்டே காயத்திரி மாமந்திரத்தின் ஒவ்வொருவெழுத்துக்களை ஒவ்வொருஆயிரத்திற்கு முதலில் வைத்துச் செய்தது இராமாயணமென்று சொல்ல எவரும் அவ்வெழுத்தடங்கியசில சுலோகங்கள் உத்திரகாண்டத்தில் உள்ளனவென உதகரிக்கின்றார்கள். இராமாயணம்பாராயணம்செய்ய வேண்டியவழியையும்,பலனையும் சொல்லும் பிரம்மாண்ட புராணமும் ஆறு காண்டங்களுககு வெவ்வேறாக பலன் சொல்வதுபோல் உத்திரகாண்டத்திற்கும் சொல்லுகின்றது. ஆதலால், ஏழுகாண்டங்களும் சேர்ந்ததே இராமாயணமென்பது. இவ்விராமாயணமிபற்றிய ஸ்ரீவான்மீகிமாமுனிவர் பெருமபுகழ்பெற்ற பிருகு மகரிஷியின் வம்சத்தில் பிறந்த பிரசேதஸ் என்கிற மகரிஷியின் பத்தாவது புத்திரர் தவ வலிமைபெற்றவர் ஸ்ரீராமசரித்திரத்தை நாரதமுனிவர் முகமாய்க்கேட்டவர் பிரமதேவன் அனுக்கிரகம்பெற்றவர் இவ்வாதிகாவியத்தைச் செய்தவர் என்று உத்தரகாண்டத்திலுள்ள சில வசனங்களால் தெரியவருகிறது. உத்தரகாண்டத்தில் "இருபத்துநாலாயிரம் சுலோகங்களடங்கிய ஓர் பெரியபுஸ்தகம் பிருகுமகரிஷியின்வம்சத்திற்பிறந்த ஓர் தபசியால் எழுதப்பட்டது" என்றும், நான் "பிரசேதஸ்ஸு என்பவரின் பததாவது புத்திரன் பொய்பறியேன்" என்றும் இருக்கின்றது. இவருக்கு வான்மீகியென்னும் பெயர் மட்டில்புற்றினின்று மறுமுறைவெளிவந்ததால் வாய்ந்ததெனத் தெரியவருகின்றது. இக்கதை அத்தியாத்மராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டம் ஆறுவது சருக்கத்தில் காணலாம். இன்னும் சில புராணங்களிலும் உண்டு. இனி, இவ்விராமாயணம் செய்யுட்கலம்பகங்களாய காவியங்களுள்ளே முதன்மைபெற்றது. இதற்குமுன் சில காவியங்களிருந்ததாகத் தெரியவரினும், அவை செய்யுட்களாக ஏற்படவில்லையென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. அக்காலத்துச் சில காவியங்களிருந்ததென்பது

[illegible]

உத்தரகாண்டத்தில் இராமாயணகானத்தைக் கேட்டவரைக் குறிக்குமிடத்து "அங்ஙனம் காவியமறிந்த ஜனங்களும்,, என்னும் வசனத்தால் வெளியாகின்றது. இது ஆதிகாவியமென்பது 'இவ்வித சுலோகங்களால் இவ்விராமாயணம் முழுதும் செய்வேன்,, என்று அவர் செய்த பிரதிஞ்ஞைப்படி சுலோகரூபமான காவியங்களுள் ஆதியாதலால் என்பது தணிபு. ஆங்கு கேட்டவருள் யாப்பறிந்தவரிருந்தாரென்பது வேதங்களையறிந்தோரெனப் பொருள்படினும் குற்றமற்றதாகும். ஆதலால், அக்காலத்துப் புராணமும் மற்றக்காவியங்களும் வசனரூபங்களென ஏற்பட்டது. ஆதிகாலத்து ஜனங்களுக்கு மூன்வழக்கம் வசனங்களிலும் பின்பே அப்பியாசசௌகரியத்திற்கெனப் பின் வழக்கம் செய்யுட்களிலும் ஏற்பட்டிருப்பது முசிதமேயாம்.

வரும்.

கடிதங்கள்.

கடிதர்கள் அபிப்பிராயத்திற்குப் பத்திராதிபர் உத்தரவாதியல்லர்.

பைபிலும் வேதமா?

வேதமென்பது சடம், சீவன், ஈசுவரனென்னுமிம்மூன்றினிலக்கணங்களையும் அவற்றின் உண்மையான நிலைமையையும் இன்னதெனத்தெரிவிப்பதும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நால்வகைப்புருஷார்த்தங்களையும் பெறும்வழிகளையும் கூறுவதுமாகிய ஓர் நூலாமன்றோ. அவ்விதமாய் இந்தப் பைபிலில் எவ்விடத்தில் "சடமிஃது, சீவனிவன், ஈசுவரனிவன்,, என்று விரித்து இலக்கணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன? இல்லையே. புருஷார்த்தங்களேனும் நன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றனவா? அதுவும் காணப்படவில்லையே. அல்லது கூறியிருக்கின்றவைாயிலாவது பிரமாணங்களுக்கு ஒவ்வுமா? எமது பிரமாணங்களுக்கன்று; அன்னோர் சாஸ்திரங்களிகருத்தாமும் ஒத்துவரவில்லையே. அவர் சாஸ்திரங்கள் [Astronomy and Philosophy] சூரியனுண்டாகி எவ்வளவோ ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப் பின்னர், பூமியின் முதலுரு வுண்டாயிற்றென்றும், அதற்குப்பின்னர் எவ்வளவோ ஆயிரம் வருஷங்களுக்குப்பின் இவ்வுருவுடன் கூடிற்றென்றும், பின்பு எவ்வளவோ வருஷங்களுக்குப் பின் புல் பூண்டுகள் மிருகபக்ஷிகள் உண்டாயினவென்றும், பிறகு வெகுகாலங்களுக்குப் பின்னர் மனுஷராயினவென்றும் கூறிவருகின்றனவே. அவர் பைபிலோ ஆறுநாட்களில் சர்வசிருஷ்டியையும் செய்துவிட்டதே. இந்தப் பைபிலிற் கூறிய நாட்கள் இந்தியா றப்பரைப்போல் இழுத்தவரையி விழுபடுமோ! அதிலும் முதற்றின மிழுபட்ட தூரம் இரண்டாந்தின மிழுபடாதோ? இழுத்தவரையி விழுப்போமெனினும் முற்கூறிய அவர் சாஸ்திரமே யிதற்குமுன் இப்பொழுதிருக்கும் நாட்களுக்கு முன்னிருந்த நாட்கள் மணிக்குறைவுடையனவாயிருந்தனவென்று சொல்கின்றதே. அதிகமாய்ச் சொன்ன சாஸ்திரங்களில்லையே. இஃதென்ன மிகுவிந்தையும் வேடிக்கையுமாகவிருக்கின்றதே! இதுநிற்க; கடவுள் படைத்ததில் சாத்தான் [Sa an] சிருஷ்டி சொல்லப்படவில்லை. அதுவென்ன கடவுளுடன்கூட முன்னர்த்தானே யுள்ளதோ? அல்லது தேவனுலு மறிதற்கொண்ணு ஓர் பைசாசந்தானோ? அது எத்

வத்ருகாஃ.

வத்ருகாஜெவகாஹிவ்ருாயாணாம்வ த்ராயிவாநவ்ருதி ஸம்ஹஃ.

" கிம்வஸ்விஶெஷோவிஜெதகூஹே-ரதி"

ஸஉயாநேத்ருவநருஹ்ருாஃ. நநாவிவெஷா உத்ருவ்ருாணம்விலஷிதஜஜீவெஶுவம் விஶுஹாஜாம் உா தவமவ்ருாஷிமவ்ருவநிவி மம்வாஷயம்கிம்விஷா ஷூம்! யஹிநுஸவவாணிஸாஸ்த்ராணுவஷஸஷி தாநுா வூஷமெஷ்ருககணும் தக்ஷம் நாநா த்ருயீநஃக்ஷமவா நாயநாகஷூஶிதகிம்வ்ருாணம்..........* இதி: தயாஹிகிஉத்ருஸவிஶெஷெஜஷிஷம்ஜீவெயஶூமா யஜிதீவிவெகஃக்ஷாவிஷ்ருஶுதெ.யநாதெஷாஜெவ்ருா ணவ்ருபம்பாநாஷிவா தமெத்ருககணும். நவய-ந வஷ. தயாஹி. நநதத்ருஜெஹ்ளதிஷிகாஃவணி ணாஉவாஹிநஶு [Astronomers and Evolutionists] வஷம் தி. ஹாநாஃவரம்வஹஸஹஸ்ராணிஸஷெதீதரு ஷஹுஜெஷஹ்வஃ. தநஶுதஜெயஜ த்ருணதாமஷாஹீ நரம்தஜெயவநஷ்ருஜாஜெஶுதஹிவரீக்ஷயா வ்ரு யிவ்ருாஸஉவநருஸ்ரும்தி. தஷஸதிகியெஸவிஶெ ஷஃ ஷஜ்வஹிவஜஸஷஸவஉவி ஜமஜவரிகூஷுரு விஶெஷஸஹெவஷ. கூஹெஉதகிம்யமவரவ்ருாயநிதா நிஷிவஸநி. தத்ராவ்ருஷிஹி. ஹீ! ஹீ!! வ்ருயஉஸாஹி தீயஹ்ருஷிதீயஷா த்ருதீயஸ்ருஉஹாநு ஸம்ஹஸஃ வ்ரு வம்வ்ருஃ. நநவவஷஸாஸ்த்ரஜெத்ருவாஷ்ருதநாஷிவஸா ஹிதஃ வவஉஸஹிவஹஜிதாவ்ருநஜெஹாலாகஜெ வ. நக்ஷயிகூஹெ.யாகஜிதி. ததஃ காமதிஸவிஶெஷ வவஸஃ. சமதிஜெவ. ஹஹா!! குஸாஜிஷம்.ஸ்ருஷெஷ ஜமதிஸா நாஜெ நஸ்ருஷிஸ்தா. ஸகிம்வஹிஹுஜு தஃ கூஉாஸஜெ ஜெஜெவஜெ வஸாகம். கூாஸகிஃஸஜெவ நிபிஉநஉவ்ருநுயயிதம்ஸாஉஸஃ. ஹஜ!விஃசஉஷ்ருகாஷ ணம். ஜாவரக்ஷஹஜெஹஜநாசவ்ருகவிஜெதாஹி ஷெவஃ ஷுவஸ்ருஷாவாஹிஷம்வதீம்ஸம்வாஷாஜெளஶஸாவெ திதஃஜா நஜீஶுஜெவ்ருஉஷெஜஸஉதாஜிதிவஸவி ஶெஷெ ஷிவிதவதஸஜஹாமகதஷாஶயஸதிவ ஜாஜெந ஸத்ருஉஹிரயஉணாஉஹஹிஷஉநரதம் ந வ்ருதீயஜநாஜதிஜாநஜெவநிஷிஷ்ருதாம்.இதி. ததஃ ஷுரிதிகூவிவெகிவயாநாம் வ்ருாகருதாநாஜெஉஸஷ்ரு ஶாயஃவிஶெஷஸவிஶெஷஇதி. நநவஜெஜெ கூரீஜெதவ்ருவாஸ்ருவெஷகூஹாநிஃ. ஸஹஸதஹிஷம் தத்ருதத்ருவஸாஜெணஷ ஶிஷாஶிஜெஷஃஜெகுஶுந கயாம்ஜெஶாஸவிதஃவாஶூஜெத்ருஸிதிவிஷா- தயா

தகையது? அக்கடவுள் ஞானவிருக்ஷத்தின் [TREE OF KNOWLEDGE] கனியைத் தின்றுவிட்ட ஆதாமிடத்திலும் ஏவாளிடத்திலும் கோபித்துக்கொண்டு சாபமீய்ந்ததும், அவர்களுக்கு ஞானமிருக்கப்படாதென்று அபிப்பிராயங் கொண்டிருந்ததாக எழுதிய பைபிலாசிரியர்களின் அபிப்பிராயம், பிரஜைகளுக்கு ஞானமிருந்தால் இப்பெரும் பொய்களை நம்பமாட்டார்கள்; ஆனதுபற்றி ஞானமிருக்கவொண்ணாதென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள்போல் தோற்றுகின்றது. அதுகொண்டே இப்பொழுது அநேக மிஷநரிகள், ஞானம் வந்து கெடுத்துவிட்டது சகத்தையென்று கூறிவருகின்றார்கள். அதனால் எமக்குத் தோற்றுகின்றதென்னையெனின், ஒன்றுமறியா மூழுமூடரோ அவரது கடவுளுக்கும், அவர் பைபிலுக்கும், அம்மதத்திற்கு முரியவரெனவேற்படுகின்றது. உண்மையில் அச்சுவிசேஷமென்பது சிற்சில புராண கதைகளைக் கேட்டுங்கேளாது சிறிதுசிறிது அறிந்துகொண்ட சில அற்பவித்துவான்களால் ஆதியில் எழுதப்பட்டது. அஃதெங்ஙனமெனில், மாத்ஸ்யம் முதலிற் கூறியிருக்கும் அவாந்தரபிரளயமும், வைவஸ்வதமனுவை மகாவிஷ்ணு காத்த வழியும் கேட்டு, ஏறக்குறைய அதுபோல் நோவாவின் சரித்திரம் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. பாகவதத்திலுள்ள கிருஷ்ண சரித்திரத்தின் முதற்பாகத்தையெடுத்து, கிருஷ்ணன் என்பதற்குக் "கிருஸ்ட்" என்றும், அவன் யாதவர்களை மேய்த்தானென்பதை இவன் ஆடுகளை மேய்த்தானென்றும், அவர் வியாதராலடிபட்டும் ஈசுரத்தன்மையால் தாருவாயெழுந்தருளியிருக்கின்றானென்பதை, இவர் யூதராலடிபட்டுத் தாருவிலறையப்பட்டானென்றும் அக்கதையைத் திருடித்திருடி மாற்றியுருத்தெரியாமலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய கிறிஸ்துவென்பானொருவன் இருந்ததேயில்லையென்று மேனாட்டுப் பிரபலபண்டிதர் சிலர் சாதிக்கின்றனர். அன்றி, அப்பைபிலிற் கூறப்பட்டுள்ள கடவுள் இந்திரனெனப் புலப்படுகின்றது. அவருக்கு வாகனம் மேகமெனவும், குறி வானவில்லெனவும் கூறப்படுவது முதற்பிரமாணம். நாம் மேகவாகனனென்னும் இந்திரனையும், இந்திரதனுவென்று வானவில்லையும் கூறுவது வழக்கமாதலினென்க. இரண்டாவது பிரமாணம் கூறுகின்றாம்: அம்மதத்திற் பத்தியுடையவரும் மகாகவிகளாற் புகழப்பட்டவரும் ஈடற்ற கவியுமான மில்டன் [Milton] என்பவர் தன் நூலில் [Paradise Lost] சாத்தான்தான் முந்திச்சுவர்க்கத்தை யாண்டுகொண்டிருந்ததாகவும் விதியினால் தன்னை யிப்பொழுது வந்துவிட்ட ஜிஹோவா என்பவன் தள்ளிவிட்டதாயும், தனக்கு மிவ்வாவருவிருந்து நரகத்தில வருந்துவதாயும் புலம்பும் வழிகளை விரித்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அதனால், இந்திரனுயிருந்தகஸ்தியமுனிவரது சாபத்தால் வந்துவிழுந்த நஹுஷராஜன்றான் இவனெனவும், நஹுஷனுக்கடுத்த விந்திரன்றான் இவர்கள் தேவனெனவும் தெரியவருகின்றது. அதுமுதற்கொண்டு தான் மேற்குநாட்டில் அரவமாகின்ற என்னுமர்த்தமுடைய மொழியை அரவம் என்பதற்குப் பதிலாய் உபயோகித்துவருகின்றார்களென்பதை வடமொழியிலுள்ள [ஸவ்ரு] என்னு மொழியையும் அவர்களுள்ள [Serpent] என்னுமொழியின் மூலகாரணங்களையும் (Fr, and Pr. serpent, It. serpente, Sp, serpiente, Lat. serpens, serpentis (Scpestia), fr. serpens. p. pr. of serpere) கவனித்தால் நன்குதெரியவரும். அகஸ்தியமுனிவருடைய சாபமும் (ஸவஸ்ரவ) என்னும்

[illegible] (Old Testament) [illegible] (New Testament) [illegible] [Serpent] [illegible] [Asyria] [illegible] [illegible]!! [illegible].

[illegible]

BALASARASWATHI BHATTASREE

C. R. NARAYANA SASTREE.

இந்த மொழியைக்கொண்டே செல் அரவமாய்விடு என்று பொருள் தருகின்றது. இதற்கு மற்றோர்காரணமுமுண்டு. வடமொழியில் ஸகாரத்திற்கு ஹகாரமும் ஹகாரத்திற்கு ஸகாரமுமாயெழுத்து மாற்றிக்கொண்டுமேனாட்டுப்பாஷைகளில்வெகுபதங்களுண்டாயின. (San. Hiran·per. Zeran. S. Ahi. P. Azi. S. Ahem. P. Azem. S. Hemaka. P. zemake. S. Mahath P. Mazda. S. Asura. P. Ahura.] அதுகொண்டு அவர்கள் கடவுளுக்கு அவர்கள் மூலாகமத்தின் (zend-a. Vesta) பிரகாரமாய் [Ahura-Mazda] என்று பெயர்கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது [அஸுர. மஹத்.] என்று வடமொழியின் பதம். அதனால் பெரிய வசுரன் என்று கூறப்படுகின்றது. தேசத்தின் பெயராகிய அசீரியா [Asyria] என்பதும் அசுரர்களைச் சேர்ந்ததெனும் பொருள் தரத்தக்க [அஸுரீயா] என்னும் வடமொழியேயாம். அசுரர்களுக்குப் பூர்வதேவர்களென்று வடமொழியில் [பூர்வதேவா ஸுரத்விஷ:] என்று இருப்பதினால் தேவத்துவேஷிகளென்று புலப்படுகின்றது. அன்றியும், ஹீப்ரூபாஷையில் சாத்தானென்னும் சொல் சாத்தானென்றர்த்தமுடையது. அது (To whom the Arch-enemy, And hence in heaven called Satan. Milton. "Paradise Lost,, bk. 1.) இப்பிரயோகத்தால் நன்குவிளக்குகின்றது. ஆகையால் தேவத்துவேஷத்தாலும் பிராமணத்துவேஷத்தாலும் அரவமாய்ப்போன அங்கஹ்ஷன்றான் சாத்தானென்பது திண்ணம். இதனால் பைபில் வீரன் இருளன் முதலிய நீசதேவதைகளைக் கொண்டாடுகிற பறையனைப்போல் இந்திரனைத் தேவனாய்க் கொண்டாடும் ஒரு சாதியாரின் பூர்வசரித்திரமென்று புலப்படுகின்றது. அந்தப் பைபிலும் முதலில் ஹீப்ரூ பாஷையில் எழுதப்பட்டதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். அது இப்பொழுது எங்கேயோ மறைந்துபோய் விட்டது. இப்பொழுதிருக்கின்ற பைபிலையும் அதிலேயே வேறு மதஸ்தர்களான (Catholics) என்பவர் நம்பாமல் வேறொன்று ஒளித்துவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்வி. அது இருந்தால் வெளிக்குவராதா. இந்தப்பைபிலும் முன்பதிப்பு ஒருவிதம். பின் பதிப்பு ஒருவிதமாம். இனி எந்தப்பதிப்பு வருமோ. இதிலும் சிலர் [Old Testament] எனும் முன்பாகம் பிரமாணமன்று [New Testament] பிரமாணமெனக் கூறுகின்றனர். இவ்விதமொழி பெயர்ப்பை யெப்படி வேதமென்னலாம்? அந்தோ! இது வேதமாயின் ஏற்றமிறைக்கும் பாட்டும் இனி ஒருக்கால் வேதமாம். ஆனதுபற்றி மாறாததும் மகாதேவனைக் கூறுவதும் மகாபாஷையாலுள்ளதும் சர்வசாஸ்திரங்களுக்கும் ஒத்ததுமான ஆரியர்களின் வேதத்தின் முன்னர் கின்னரிபாடுமிடத்தில் காக்கை கரட்கரட் என்றதுபோல் இந்த வேதாபாஸமும் நான்வேதம் வேதமென எதிர் நிற்கின்றதே. கை தட்டினால் பறக்குமே இந்தக்காகம். இந்தப் பைபிற் காகத்தைவோட்டி கின்னரியைப்போல் செவிக்கினிதாய் ஒலிக்கும் சுருதி முடிகளைகேட்டு அதிற்கூறிய உத்தம மதமாகிய ஆரியமதத்தை நாடி யானந்திக்கப் பாக்கியமற்ற பாவிகளா மவர்வேதமும் ஓர் வேதமா! அம்மதமும் ஓர் மதமா! பளா! பளா!! இதுவும் எமக்கோர் எதிரிருளா.

பாலசரஸ்வதி

பட்டஸ்ரீ நாராயணசாஸ்திரீ.

PRINTED AND PUBLISHED FOR THE PROPRIETOR AT THE BRAHMAVIDYA PRESS CHIDAMBARAM.

ப்ரம்மவித்தியா

அநுபந்தம்.

வாக்யநீதி:.

௧ [illegible] ... ... *
௨ [illegible] ... *
௩ [illegible] ... *
௪ [illegible] ... *
௫ [illegible] ... *
௬ [illegible] ... *
௭ [illegible] ... *
௮ [illegible] ... *
௯ [illegible] ... *
௧௦ [illegible] ... *
௧௧ [illegible] ... *
௧௨ [illegible] ... *
௧௩ [illegible] ... *
௧௪ [illegible] ... *
௧௫ [illegible] ... *
௧௬ [illegible] ... *
௧௭ [illegible] ... *
௧௮ [illegible] ... *
௧௯ [illegible] ... *
௨௦ [illegible] ... *

க்ருஷ்ணஸ்வாமிஶர்மா.

பாலநீதி.

௧. அக்கறையாகக் கற்கமுயல்வாய்.
௨. ஆன்மசுத்திக் கடுத்ததுபக்தி.
௩. இருந்துயோசி திருந்தியமுடிவாம்.
௪. ஈசுரபஜனை யெவர்க்குநற்றுணை.
௫. உலகவாழ்க்கை யுருவிலாமாயை.
௬. ஊனுமுறக்கமு மொழுங்குறிற்சுகமாம்.
௭. எளியோர்க்கிரங்க லெண்ணிலாநன்மை.
௮. ஏசலாடல் மோசம்விளைக்கும்.
௯. ஐயமறக்கற் றபலார்க்குமுதவு.
௧௦. ஒத்துவாழிற் சொத்துக்கூடும்.
௧௧. ஓதுவதோடு சாதுவைநாடு.
௧௨. ஔதாரியகுணம் அரசர்க்குரிமை.
௧௩. கல்லார்சேர்க்கை பொல்லாவாழ்க்கை.
௧௪. நகரம்போலத் தன்னினந்தழுவு.
௧௫. சத்தியமொழியைச் சற்றுமறவேல்.
௧௬. ஞபம்படவுரைத்தல் ஜயந்தருமெளிதில்.
௧௭. இடம்பமாய்நடை துன்பத்துக்கிடம்.
௧௮. தரத்துக்கேற்ற தானமேமானம்.
௧௯. நல்லறிவாளர் நற்கதிபெறுவர்.
௨௦. டணத்லதப்போகினும் கனத்தைநாடு.

கி. கிருஷ்ணசுவாமி.

ப்ரம்மவித்தியாபிமானம்.

நண்பர்களே! நமது "ப்ரம்மவித்தியாவானது, சென்ற சூலை மாசத்தில் பத்திரிகாபிவிர்த்தியைக்கொண்ட ஓர் அறிக்கையுடன் வெளிவந்ததைக்கண்டு நாம் மிகவும் களிப்படைந்தோம். அக்களிப்பு மிகுதியே நமதபிப்பிராயத்தைக் கூறவொட்டாமற்றடுத்தனவென்றால், நாமும் அதற்குடன்பட்டே வாளாஇருந்தனமென்பது கூறுதலையும். அதன்பின்னர், டிசம்பர் மாதப்பத்திரிகையில் "விசேஷ அறிவிப்பு" என்னுந் தலைப்பின்கீழ் "ஏனையோரும் தத்தமபிப்பிராயங்களை" என்று பத்திராதிபர் வற்புறுத்தினமையே நம்மை இங்கு இறங்குகாட்டத் துணிவித்ததென்றறிக.

ப்ரம்மவித்தையானது மாதம் இருமுறைவருதற்கெதிர்பார்த்தல் நமக்கத்தியந்த சந்தோஷத்தைத் தருவதுபோலவே நம் பத்திரிகாநண்பர்கட்கும் இருக்கக்கூடுமென்று நம்புகின்றோம். தற்காலத்தில் மாதம் ஓர்முறையாக வரும் இப்பத்திரிகையை, இரண்டணு நான்கு பையால் [அதாவது வருஷம் 1—12—0.] நாம் போஷிக்கிறோம். பத்திராதிபர் அபிப்பிராயப்படிக்கு இருமுறை வரின், மாதம் அணு மூன்று, பை எட்டு (அதாவது வருடம் 2—12—0.) ஆகின்றன. இச்சொற்பவிகிதத்தில் பத்திரிகை நடைபெறுவது அரிதாயிருப்பினும், பலதுளி பெருவெள்ளமாவதைப்போல் பத்திரிகாநண்பர் பலரும் பாக்கியின்றிப் பத்திரகிரயத்தைத் தருவதால், அதுவே பெருத்ததொகையாகி எத்தனகாரியஞ் சித்தியாகுமென்பதிலைபமுளதோ? இவ்வாறாக விர்த்தியடைந்து பத்திரிகாநேசர்களும் சிறிது விசேடித்தபின்பு, பத்திராதிபரிடம் பத்திரிகையை ௧௬ பக்கங்கொண்டதாக ஆக்கல்வேண்டுமென்றுவது, அல்லது, மாதம் மும்முறையாக வரல்வேண்டுமென்றுவது நாம் மன்றுடவுங்கூடும். இவை யாவுக்கும் ஒற்றுமையே மூக்கியகாரணமாயுள்ளது. ஒற்றுமையிருந்தால், நமது நாட்டில் கிறிஸ்தவப்பைசாசங்கள் தலைவிரித்தாடவுங் கூடுமோ? நாத்திகம் விர்த்தியாகிவருவதைப் பண்டிதசிரோன்மணிகள் கவனியாது, உண்மதச்சண்டையில் தலையிடுவது அழகாகுமா? இனி, ஒவ்வொரு வித்துவான்களும், ஆகம புராண இதிகாசங்களின் இரகசியார்த்தங்களைப் பல்லோரும் உணருமாறு வெளியிட்டு, தாங்கள் கற்றதனாலாய பயனைப் பெறுவார்களென்று நம்புகின்றனம். நமது ப்ரம்மவித்தையானது பக்ஷபத்திரிகையாகி, உபநிடதம் ஆகமாதிகளைத் தரித்து மிகு சிலாக்கியத்துடன் உலாவிவரும்படிக்கு, பரம்பொருட்சத்தர் அருள்புரியுமாறு ஸ்ரீதிருவருளைச் சிந்திக்கின்றனம். சுபமஸ்து. ஆண்டானடிமை.

கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு.

1837-ஞ மார்ச்சுமீ த்தில் சென்னை "வேதாந்த விசாரணசபையார்" உலகமும் ஆத்துமாவும் சத்தா? அசத்தா? சதசத்தா? என்னும் வினுக்களைச் சிறுபத்திர வாயிலாகக் கிறிஸ்தவரைக் கேட்டார்கள். அவ் வினுக்களுக்கு விடை பைபிலினகண் ஆதாரமில்லாதிருந்தும் நான்கு கிறிஸ்தவர், தனித்தனியே பொருத்தமில்லாத விடையளித்தார்கள். அதனுபாசம் வெளிப்படும்பொருட்டும், உண்மையை யாவரும் உணர்தற்பொருட்டும்

'ஓர் சம்ஸ்கிருதபண்டிதர்" ஷெவிடைகளைக் கண்டித்து, "கிறிஸ்தவர் விடைகளின் மறுப்பு" என்னும் புத்தகமொன்று ஒன்பது பாரத்தில் அச்சிட்டிருக்கின்றார். சமய ஆராய்ச்சிசெய்யும் யாவரும் அதை வாங்கிவாசிக்கவேண்டியதே. விலையும் சொற்பம்; காகிதமோ உயர்ந்தது. வேண்டியவர், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதி 316-நெ. மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸில் ம-௱-௱-ஸ்ரீ சை. ர. நமசிவாயசெட்டியாரிடத்திலும், சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர் ப்ரம்மஸ்ரீ சு. ஸ்ரீநிவாசசாஸ்திரியாரிடத்திலும் முன்பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை அணா 2.
தபாற்கூலி பை 6.

அறிவிப்பு
சர்வதாரிவருஷத்து
ரிப்பன் தமிழ்ப்பாக்கெட்
பஞ்சாங்கம்-

இப்பஞ்சாங்கம் 1888 ௵ மார்ச்சு ௴ 15 உ க்குள் வெளியாகும்.

புத்தகம் 1-க்கு விலை அணா 6. தபால்பாகிங்சார்ஜ் அணா 1.

10க்கு ஒன்றும் 25 க்கு 3. ம் 50 க்கு 7. ம் 100க்கு 15 ம். அதிகமாகக்கொடுக்கப்படும்.

☞ பிப்ரவரி ௴ 10 உ க்குள் முன்பணம் அனுப்புவோர்க்கு 100 க்கு 20 புஸ்தகம் அதிகமாகக்கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்

☞ சை இரத்தினசெட்டியார்.
புரோப்ரயிட்டர்
மதராஸ் ரிப்பன் பிரெஸ்
316. தம்புசெட்டிவீதி.
சென்னை.

சிதம்பரம்
ஜீவகாருண்ணிய நிரந்தர
கஞ்சித்தொட்டி யாசகதர்மம்.

இத்தருமம்இம் மார்கழி௴ அ-உ முதல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுச் செவ்வையாகநடந்துவருகிறது. இதன் உத்தேசம் வேலைசெய்ய சக்தியற்ற கூன், குருடு, முடம் முதலிய ஜனங்களைக் கஞ்சி வார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்பதே. இது ஒரு பெரிய காரியமாயினும், தீனர்களிடம் தயவுள்ள கனவான்கள் உதவியிருந்தால் நிலைபெறுமென்பதற்கு ஐயமில்லை. உதவிசெய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் நெல், கம்பு, கேழ்வரகு, சோளம் முதலிய தானியங்களாகவாயினும், திரவியமாகவாயினும் சகாயஞ்செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

மேற்குறித்த தருமத்தையன்றி இம்மாதமுதல், வெய்யிலில் வழிநடந்து தாகத்தினால் நாவரண்டு தவித்துக் களைத்து வரும் வழிப்போக்கர்களை ஆதரிக்கும்பொருட்டு, எத்தருமத்தினுஞ்சிறந்த உத்தமோத்தமதருமமாய கிடைத்தற்கரிய தண்ணீர்ப்பந்தல் தருமமும் வைத்து நடாத்திவருகின்றேன். இத்தருமங்கள் தளர்வின்றி மென்மேலும் ஓங்கத் தருமவான்களாகிய செல்வப்பிரபுக்கள் தயைபுரிவாராக.

C. S. நரசய்யர்,
கஞ்சித்தொட்டி யாசகர்
சிதம்பரம்.

இந்து டிராக்ட் ஸொஸைட்டி.

(இந்த இந்துசங்கம் கலியுகாதி ௫௯௮௯-வது சர்வஜித்து௵ சித்திரை௴ த்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.)

இச்சங்கத்தின் முக்கிய கருத்துகள்:—

(1) இந்துமதத்தைப் பரவச்செய்தல்; அதன விரோதிகளைக் கண்டித்து அதைப் பாதுகாத்தல். (2) இந்து மகாஜனங்களுடைய யோகக்ஷேமத்திற்காகப் பாடுபடுதல். (3) நீதிமார்க்கங்களையும், கல்விவிஷயங்களையும் ஆதரித்து அபிவிருத்திசெய்தல்.

சுதேசபாஷைகளிலும் இங்கிலீஷிலும் சிறு பத்திரிகை, புத்தகம் இவற்றைப் பரவச்செய்தும், பகிரங்க உபந்யாசம் புரிவித்தும், வாதம் செய்வித்தும் மேற்படி கருத்துகள் நிறைவேற்றப்படும்.

இச்சங்கத்துக்கு ௵ 1-க்கு சந்தா குறைந்தது ரூபா 1—12—0
(இது முன்பணமாகக் கட்டவேண்டியது.)

அக்கிராசனாதிபதி:—ப்ரம்மஸ்ரீ, ம-௱-௱-ஸ்ரீ, ஆர். சிவசங்கர பண்டியா அவர்கள், பி-ஏ. எப்-டி-எஸ்.

காரியதரிசி:—ப்ரம்மஸ்ரீ ம-௱-௱-ஸ்ரீ, தீ. வி. பெரியசாமி ஐயரவர்கள்.

சுதேசமதாபிமானிகளான இந்துக்கள் யாவரும் இந்த மதசங்கத்திற்குத் திரவியசகாயம் செய்யப் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்கள். இச்சங்கத்தில் சேர்ந்தவர்கள், சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை தம்புசெட்டிவீதியில் இந்துடிராக்ட்ஸொஸைட்டியின் காரியதரிசியவர்கள் பேருக்குத் தபால்சார்ஜுக்காக அரை அணாத் தலை அனுப்பினால், ஷெ அக்கிராசனாதிபதி அவர்களாலியற்றப்பட்ட இந்துமத வினாவிடையென்னும் புத்தகத்தை யினாமாகப் பெறுவார்கள். இச்சங்கத்தைப்பற்றி இன்னும் யாதேனும் கேட்க விரும்புவோர், காரியதரிசியவர்கள் பேருக்கு எழுதிக்கொள்ளவேண்டியது.

விசேஷ அறிவிப்பு.

கையொப்பநேயர்காள்!

நாம் இப்பத்திரிகையை மாதம் இருமுறை பிரசுரித்தற்பொருட்டு அவ்விஷயத்தில் நண்பர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்கும்படி இருமுறை அறிக்கைசெய்தோம். அதனைக் கண்ணுற்ற அபிமானிகள் பலர் தத்தமபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டு அங்ஙனஞ்செய்தல் அத்தியாவசியகமெனத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். அங்ஙனமே இப்பத்திரிகையின் மூன்றாவது வருஷ ஆரம்பகாலமாகிய ௧௮௮௮-௵ ஜூன்௴ முதல் மாதம் இருமுறை பிரசுரிக்க, உத்தேசித்திருக்கின்றோம். பத்திரிகையை இரட்டித்தும் அதன் கிரயத்தைமட்டும் வைதிக லௌகிக கனவான்களின் சௌகரியத்தை நோக்கி மிகக் குறைத்தேயிருக்கின்றோம். அதனை அடியில்வருமாறு காண்க:-

பத்திர கிரயம்.

	ரூ.	அ.	பை.
வருஷம் க-க்கு	உ	௧௨	0
மாசம் ௬-க்கு	க	அ	0
மாசம் ௩-க்கு	க	0	0
காபி க-க்கு	0	௩	௬
இலங்கைக்கு ௵ க-க்கு	௩	அ	௦

இதுவரையில் பாக்கி செலுத்தாமலிருக்கிற கையொப்பக்கனவான்கள் இன்னும் மௌனமுறாமல் உடனே தத்தம் பாக்கித்தொகைகளை அனுப்பி இச்சமயத்தில் கைதந்து உதவிபுரிவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம். பத்திராதிபர்.